

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Una fe compartida

Durant el temps d'estiu s'organitzen molts campaments, colònies, casals per a infants i joves. És normal perquè és el temps de les vacances escolars i acadèmiques, i a més el bon temps convida a sortir a la muntanya, al contacte amb la natura.

I és habitual també que moltes d'aquestes activitats siguin organitzades per parròquies, escoles, espais i grups de joves. A la nostra diòcesi des de fa ja anys, la Delegació de Joventut de la diòcesi organitza cada estiu un pelegrinatge amb joves a un santuari i aquest any ho tornarem a

fer. D'altra banda, des de fa dos anys s'organitza també una trobada d'una setmana amb adolescents, *Be Apostle*, de manera que tenim una setmana amb adolescents i també una sortida, pelegrinatge amb joves de setze anys endavant. No voldria, però entrar a descriure ara aquestes activitats de la diòcesi i altres que es duen a terme durant l'any i explicar-ne els detalls, sinó anar al fons del perquè ho fem, del nostre objectiu.

Perquè, si el fet és que hi ha moltes activitats organitzades per als adolescents

i joves per part de grups molt diversos, quan la diòcesi també n'organitza uns ha de ser evidentment amb uns objectius ben concrets. I certament hi són, perquè la nostra no és una activitat de lleure o d'esport, que són molt bones i recomanables, però els de la diòcesi tenen com a finalitat que els joves facin una experiència de fe i de celebració compartida i joiosa de la fe. Per això els nostres pelegrinatges inclouen des del principi la dimensió de caminar junts, sovint durant uns quants dies a través de diverses etapes, per arribar a un lloc determinat, un santuari normalment. Fer camí, compartir camí és com la imatge del que és la vida. També un pelegrinatge a un objectiu. Fer camí gaudint de la natura en un ambient de fe, i amb pregària personal i comunitària, amb catequesi per anar coneixent més el Senyor, amb celebració cada dia de l'Eucaristia, són els mitjans per a viure una experiència joiosa i compartida de la fe, perquè la fe ha de ser necessàriament una experiència compartida. Amb paraules d'un estimat mossèn de la diòcesi, que fa ja anys ens va deixar, Mn. Francesc Cima, deia: «la fe no es viu si no es conviu».

Això és el que intentem viure cada estiu amb els joves, i això és el que també ens hauríem de plantejar viure els que ja no som tan joves, però igualment necessitem l'experiència d'una fe compartida, viscuda en comunitat. M'atreveixo per això a proposar que, potser sense llargues caminades, però sí amb trobades de grups, de matrimonis, de gent gran, etc. Ens hauríem d'habituar a compartir la nostra fe, les dificultats que trobem, les llums que el Senyor ens dona també. I seria un camí molt bo, un camí interior, el de meditar plegats la Paraula de Déu, la *Lectio Divina*, és a dir, la lectura meditada i compartida de les Sagrades Escripures. Seria una experiència molt enriquidora, i a la vegada necessària per a la nostra vida cristiana i la de les nostres comunitats.

ENTREVISTA

Místics de carrer

ANTONI BATISTA

En el marc de la commemoració del centenari del naixement de sor Genoveva Masip, la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat ha promogut el llibre *La pastoral dels pobres. Genoveva & Adrià*, elaborat per l'escriptor, periodista i músic Antoni Batista. Es tracta d'una «simfonia coral» de la vida del germà de La Salle Adrià Trescents i de sor Genoveva Masip, filla de la Caritat. «Em va captivar que fessin tant de bé i tant de bo sense ostentar res», afirma Antoni Batista.

Ambdós personatges els bateja com a «dos místics de carrer», que van compartir una germandat espiritual. Ens caldrien més persones com ells, avui?

Hi ha molta gent que, com ells, treballen per als marginats socials, per als més desfavorits, des de «la pastoral dels pobres», com he titulat el llibre; des del nus essencial dels evangelis, el que passa és que, com sor Genoveva i el germà Adrià, no en fan publicitat o bé ho fan des de l'anonimat a tantes i tantes ONGs que es mouen a l'aixopluc de l'Església, començant pels voluntaris de Càritas.

Es pot dir que eren uns veritables sants?

De fet —faig *espòiler*— al final del llibre me'n vaig a l'any 2052 i els canonitzo. Totes les persones que m'han parlat d'ells, les fonts personals per a fer el llibre —a més a més de les documentals— m'han expressat fascinació per la seva generositat il·limitada. El llibre explica episodis que ho palesen, alguns de divertits, com ara quan el germà Adrià inverteix l'import pensionat d'un premi convidant a un tiberi als nens i joves sense llar del Raval en un dels millors restaurants de Barcelona.

Conèixer aquests dos testimonis li ha fet créixer en la fe?

Capbussar-me en les vides de Genoveva i Adrià m'ha enriquit i són una espectacular aportació cristiana a l'humanisme i els valors més alts de la ciutadania. Però entenc la fe com un «*gratis datum*» providencial, situada en un altre àmbit que el de la contingència, íntim i profund.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La mort m'ha sorprès altra vegada

He anat al tanatori per presidir la celebració de l'eucaristia de comiat del pare d'uns companys del temps d'universitat. Molts familiars, amics i coneguts s'han aplegat entorn d'ells. Poques paraules. El fer costat ja era prou eloqüent. Els seus rostres, les mirades manifestaven el consol i l'agraïment. A l'oratori, un silenci dens convidava al recolliment i a la pregària.

En el nostre context cultural i social es parla poc del moment de la mort. Prou sabem que la mort és una companya de tota la vida, però quan truca a prop ens sotragueja i sorprèn una i altra vegada, com si volguéssim defugir aquesta realitat de la nostra vida. En el moment del traspàs d'una persona propera s'obre un parèntesi en el nostre atrafegament i neguit quotidià, encara que només sigui per uns dies. La sorpresa ens envaeix i ens porta a repetir-nos les preguntes sobre el sentit de la vida i de la mort, sobre el seu perquè... Preguntes ben comunes, lligades a la naturalesa humana. Vivim massa sovint pendants dels aspectes materials de la nostra vida: el tenir, el poder, la satisfacció immediata ens preocupen excessivament. Ens esforcem per moltes coses, tenim molts afanys, però, ens preocupem

pel que veritablement ens fa homes i dones de bona voluntat? Ens omplim de sorolls externs que ocupen la nostra ment, però, ens dona això la pau interior que ens permet retrobar-nos, retrobar els altres i retrobar Déu?

Quan la mort ens sorprèn una i altra vegada, fem alhora d'aquests moments d'aturada personal, de comiat, de dol, de pregària per la persona traspasada, un motiu de reflexió sobre la nostra pròpia vida, la seva plenitud, el seu sentit i el seu fruit. Examinar el nostre seguiment personal de Jesús, la nostra fidelitat. Encara que ens faci respecte, no tinguem por de la mort. Posem la nostra confiança en el Senyor. Un dia, proper o llunyà, ens reunirem a la casa del Pare del cel per lloar-lo, per agrair-li el do de la vida, per agrair-li el que ens ha posat a l'abast, per agrair-li la companyia de les persones amb les quals fem el nostre camí, per agrair-li el seu Amor. Fem nostres les paraules del llibre de les Lamentacions: «La seva pietat és nova cada matí, la seva fidelitat és immensa. El Senyor és bo per als qui hi confien, per a tots aquells que el cerquen. És bo d'esperar silenciosament la salvació del Senyor» (Lm 3, 23.25-26).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ciencia, oración, humanismo cristiano

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Papa, en su mensaje para la jornada mundial de la paz de inicio de este año, afirma que «la Sagrada Escritura atestigua que Dios ha dado a los hombres su Espíritu para que tengan "habilidad, talento y experiencia en la ejecución de toda clase de trabajos" (Ex 35,31)». Afirmación con la que también el Santo Padre ha querido iniciar el discurso dirigido recientemente en la sesión del G7 sobre Inteligencia Artificial (14.06.24).

San Lorenzo de Brindis, al que el santoral lo ofrece cada 21 de julio, fue un capuchino, doctor de la Iglesia, dotado de eminentes cualidades intelectuales y de dominio de diversos idiomas. Teólogo versado en la Biblia, en la literatura rabinica y en los Padres de la Iglesia.

En el siglo XVI, ocupó un importante y providencial lugar en el servicio que los capuchinos ofrecían en la gran reforma espiritual impulsada por el Concilio de Trento. Fue predicador continuo a cultos y sencillos. Ocupó otros cargos de responsabilidad y cultivó una gran vida espiritual. Exhortó a todos a cuidar la oración. Por su testimonio de vida y de enseñanza gozaba de estima y respeto.

Que la Virgen nos ayude a escuchar y acoger la Palabra de Dios. Que con la oración y la vida sigamos el camino a la santidad; seamos personas pacíficas y pacificadoras. Pidamos apóstoles bien preparados y decididos, que fundamentados en la oración conduzcan a un auténtico humanismo cristiano (Cf. Benedicto XVI, Audiencia 23.03.11).

Lectures de la missa diària i santoral

22. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jn 20,11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús. Sant Teofil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Dimarts [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303- Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa. Sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Dimecres [Jr 1,1-4-10 / Sl 70 / Mt 13,1-9]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ Dijous [Ac 4,33; 5,12.27-33; 12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21; 12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Divendres [Jr 3,14-17 / Sl: Jr 31 / Mt 13,18-23]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dissabte [Jr 7,1-11 / Sl 83 / Mt 13,24-30]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ † Diumenge vinent, diumenge XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2Re 4,42-44 / Sl 144 / Ef 4,1-6 / Jn 6,1-15]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor.

Venen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent, que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé».

Salm responsorial (22)

R. El Senyor és el meu pastor, no em manca res. El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R. Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenien enemics, abolint en el seu propi cos la llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliats tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica». Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, hi van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells.

Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 23,1-6)

¡Ay de los pastores que dispersan y dejan que se pierdan las ovejas de mi rebaño! —oráculo del Señor—. Por tanto, esto dice el Señor, Dios de Israel, a los pastores que pastorean a mi pueblo: «Vosotros dispersasteis mis ovejas y las dejasteis ir sin preocuparos de ellas. Así que voy a pedir os cuentas por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las apacienten, y ya no temerán ni se espantarán. Ninguna se perderá —oráculo del Señor».

Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que daré a David un vástago legítimo: reinará como monarca prudente, con justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y le pondrán este nombre: «El-Senior-nuestra-justicia».

Salmo responsorial (22)

R. El Señor es mi pastor, nada me falta.

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora, gracias a Cristo Jesús, los que un tiempo estabais lejos estáis cerca por la sangre de Cristo. Él es nuestra paz: el que de los dos pueblos ha hecho uno, derribando en su cuerpo de carne el muro que los separaba: la enemistad. Él ha abolido la ley con sus mandamientos y decretos, para crear, de los dos, en sí mismo, un único hombre nuevo, haciendo las paces. Reconcilió con Dios a los dos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, a la hostilidad. Vino a anunciar la paz: paz a vosotros los de lejos, paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre por medio de él en un mismo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco». Porque eran tantos los que iban y venían, que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a solas a un lugar desierto. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor; y se puso a enseñarles muchas cosas.

COMENTARI

Necessitem bons pastors que ens orientin

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Quan hem realitzat una missió important, i ha anat bé, tenim necessitat de comentar-ho amb aquelles persones que estimem i ens ajuden.

Això és el que fan els Apòstols, quan tornen de realitzar la missió que Jesús els hi havia confiat, i li parlen del que ells han fet i ensenyat.

També a nosaltres ens va bé i ens cal poder comentar amb Jesús mateix, i amb els amics cristians que tinguem, el que hem pogut realitzar, i el missatge que hem pogut transmetre. És molt important aquesta plàcida comunicació (pregària) amb el Senyor, esplaiar-nos amb Ell, i donar-li gràcies per tot el que hàgim pogut fer de bo.

Jesús també ens diu: «reposeu una mica» i que deus amb mi.

Però la missió continua; són moltes les persones que cerquen ajuda, consol, orientació en la seva vida; desitgen llum per el seu camí, i cal que les atenguem. «Jesús, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor, i es posà a instruir-los llargament».

Jesús ensenya directament, i per aquest motiu, en totes les celebracions de la fe, proclamem la seva Paraula, el seu Evangeli.

Això mateix som cridats a fer tots els cristians, en els diferents llocs on estiguem, i amb tothom amb qui ens trobem.

Caldrà, en primer lloc, omplir-nos de l'ensenyament i de la presència de Crist, per poder-ho transmetre als altres. Caldrà buidar-nos de les nostres misèries, perquè no siguin un obstacle per a la bona transmissió del missatge evangèlic. I també hem de reposar al costat de Jesús, i deixar que la seva companyia i pau ens ajudi a assaborir els que anem realitzant, seguint els seus passos, vivint i comunicant el seu ensenyament.

Ho hem de fer, escoltant la seva Paraula, alimentant-nos amb el seu Pa de Vida, la seva presència sacramental, i la nostra confiada oració.

Si manifestem que vivim en goig la Bona Notícia de Jesús (el seu Evangeli), el nostre exemple ajudarà molt la nostre credibilitat, i esdevindrà un gran estímul perquè el missatge del Senyor sigui cregut i acceptat.

Certament que hi han uns cristians que han estat constituïts per ser els bons pastors de les comunitats, en nom de Crist (els bisbes, els preveres i els diaques), però tots els cristians tenim la missió de donar a conèixer el missatge cristià, i ajudar als altres a viure la fe en Jesucrist.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del dimarts 23 fins al dimecres 24 de juliol. El Sr. Bisbe visita el campament d'adolescents *Be Apostle* organitzat per la Delegació de Joventut a Bellver de Cerdanya.

Del diumenge 28 de juliol fins al divendres 2 d'agost. Pelegrinatge d'estiu de joves organitzat per la Delegació de Joventut al Santuari d'Oropa (Itàlia).

Notícies

Trobada d'estiu del Col·legi de Consultors i el Consell Diocesà d'As-

sumptes Econòmics. El divendres 12 de juliol va tenir lloc la trobada de final de curs dels membres del Col·legi de Consultors i del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics. La reunió ha tingut lloc al Bisbat i, posteriorment, s'ha compartit un dinar de germanor.

El bisbe Salvador es reuneix amb els feligresos de La Floresta-Pearson. El Sr. Bisbe es va reunir, el diumenge 14 de juliol, amb els feligresos de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de La Floresta-Pearson per informar-los dels canvis previstos a la parròquia a partir del proper curs, tenint en compte la defunció del P. Lluís Victori, SJ, rector d'aquella parròquia fins al final de la seva vida.

A més a més...

Pelegrinatge diocesà a Roma. Amb motiu del Jubileu de l'any 2025, la diòcesi organitza un pelegrinatge a Roma entre els dies 9 i 12 de març de 2025, per rebre el do de la indulgència.

Al web del bisbat trobareu el programa del pelegrinatge i podreu descarregar el full d'inscripció.

Pregària del Jubileu

Pare que esteu en el cel,
que la fe que ens heu donat
en el vostre Fill Jesucrist,
el nostre germà,
i la crida a la caritat
que heu infós en els nostres cors
a través de l'Esperit Sant,
desvetllin en nosaltres
la benaurada esperança
en la vinguda del vostre Regne.

Que la vostra gràcia
ens transformi en sembradors
de les llavors de l'Evangelí
que fermentin
la humanitat i la creació,
tot esperant confiadament
el cel nou i la terra nova
quan, vençudes les forces del mal,
es manifesti per sempre
la vostra glòria.

Que la gràcia del Jubileu
revifí en nosaltres,
Pelegrins d'Esperança,
l'anhel pels béns eternals
i vessi sobre tot el món
la joia i la pau del nostre Redemptor.
A vós, Déu beneït per sempre,
sigui donada la lloança i la glòria
pels segles dels segles.

Amén.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Una fe compartida

Durante el tiempo de verano se organizan muchos campamentos, colonias, casales para niños y jóvenes. Es normal porque es el tiempo de vacaciones escolares y académicas y además el buen tiempo invita a salir a la montaña, al contacto con la naturaleza.

Y es habitual también que muchas de estas actividades sean organizadas por parroquias, escuelas, esplanas y grupos de jóvenes. En nuestra diócesis desde hace ya años la Delegación de Juventud de la diócesis organiza cada verano una peregrinación con jóvenes a un santuario y este año volveremos a hacerlo. Por otro lado, desde hace dos años se organiza también un encuentro de una semana con adolescentes, *Be Apostle*, por lo que tenemos una semana con adolescentes y tenemos también una peregrinación de otra semana con jóvenes de dieciséis años en adelante. No querría, sin embargo, entrar a describir ahora estas actividades de la diócesis y otras que se llevan a cabo durante el año y explicar los detalles, sino ir al fondo del porqué lo hacemos, de nuestro objetivo.

Porque, si el hecho es que hay muchas actividades organizadas para los adolescentes y jóvenes por parte de grupos muy diversos, cuando la diócesis también los organiza es evidentemente con unos objetivos muy concretos. Y ciertamente es así, porque la nuestra no es una actividad de ocio o de deporte, que son muy buenas y recomendables, pero las actividades de la diócesis tienen como finalidad que los jóvenes hagan una experiencia de fe y de celebración compartida y gozosa de la fe. Por eso nuestras peregrinaciones incluyen desde el principio el caminar juntos, a menudo durante varios días a través de diversas etapas, para llegar a un lugar determinado, un santuario normalmente. Hacer camino, compartir camino es como la imagen de lo que es la vida. Una peregrinación compartida a un objetivo. Hacer camino disfrutando de la naturaleza en un ambiente de fe, y con oración personal y comunitaria, con catequesis para ir conociendo más al Señor, con celebración cada día de la Eucaristía, son los medios para vivir una experiencia

gozosa y compartida de la fe, porque la fe debe ser necesariamente una experiencia compartida. Con palabras de un querido sacerdote de nuestra diócesis, que hace ya años que nos dejó, Mn. Francesc Cima, decía: «la fe no se vive si no se convive».

Esto es que lo intentamos vivir cada verano con los jóvenes, y esto es lo que también deberíamos plantearnos vivir los que ya no somos tan jóvenes, pero igualmente necesitamos la experiencia de una fe compartida, vivida en comunidad. Me atrevo por eso a proponer que, aunque sin largas caminatas, pero sí con encuentros de grupos, de matrimonios, de mayores, etc. Deberíamos habituarnos a compartir nuestra fe, las dificultades que encontramos, las luces que el Señor nos da también. Sería un camino muy bueno, un camino interior, el de meditar juntos la Palabra de Dios, la *Lectio Divina*, es decir, la lectura meditada y compartida de las Sagradas Escrituras. Sería una experiencia muy enriquecedora, a la vez que necesaria, para nuestra vida cristiana y la de nuestras comunidades.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

